Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/30/EB

2003 m. gegužės 8 d.

dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte

(OL L 123, 2003 5 17, p. 42)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB 2009 m. balandžio 23 d.	L 140	16	2009 6 5

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/30/EB

2003 m. gegužės 8 d.

dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([3]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([4]),

kadangi:

(1) Europos Tarybos posėdyje Gioteborge 2001 m. birželio 15–16 dienomis buvo sutarta dėl Bendrijos darnios plėtros strategijos, sudarytos iš priemonių paketo, apimančio ir priemones dėl biodegalų naudojimo plėtros.

(2) Kaip nurodyta Sutarties 174 straipsnio 1 dalyje, gamtiniai ištekliai turi būti naudojami protingai ir racionaliai, tarp jų nafta, gamtinės dujos ir kietasis kuras, kurie sudaro svarbiausius energijos šaltinius, tačiau kartu ir pagrindinius anglies dioksido išmetamųjų dujų šaltinius.

(3) Tačiau tebėra daug biodegalams gaminti tinkamos biomasės, susidarančios iš žemės ūkio ir miškų ūkio produktų, taip pat iš miškų ūkio, miško gaminių pramonės bei žemės ūkio maisto produktų gamybos likučių ir atliekų.

(4) Transporto sektoriui tenka daugiau nei 30 % galutinio energijos suvartojimo Bendrijoje, ir stiprėja šios dalies didėjimo tendencija, kuri yra susijusi su anglies dioksido dujų išmetimu į atmosferą; šis didėjimas pasireikš didesne procentine dalimi priimamose į Europos Sąjungą šalyse kandidatėse.

(5) Komisijos Baltoji knyga „Europos transporto politika iki 2010 m: laikas spręsti“ teigia, jog lauktina, kad nuo 1990 iki 2010 metų CO_2 išmetamųjų dujų iš transporto padaugės 50 % ir pasieks apie 1 113 milijonų tonų, ir pagrindinė kaltės dalis teks kelių transportui, kuris išmes 84 % visų CO_2 dujų iš transporto. Baltoji knyga ekologijos tikslais reikalauja mažinti transporto sektoriaus priklausomybę nuo naftos (šiuo metu siekiančią 98 %) naudojant pakaitinius degalus, kaip antai biodegalus.

(6) Platesnis biodegalų naudojimas transporte yra ir priemonių paketo, skirto laikytis Kioto protokolo, dalis, taip pat kiekvieno politikos priemonių paketo būsimiems tokio pobūdžio įsipareigojimams vykdyti dalis.

([1]) OL C 103 E, 2002 4 30, p. 205 ir OL C 331 E, 2002 12 31, p. 291.
([2]) OL C 149, 2002 6 21, p. 7.
([3]) OL C 278, 2002 11 14, p. 29.
([4]) Europos Parlamento 2002 m. liepos 4 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), Tarybos 2002 m. lapkričio 18 d. bendroji pozicija (OL C 32 E, 2003 2 11, p. 1) ir Europos Parlamento 2002 m. kovo 12 d. sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

▼B

(7) Platesnis biodegalų naudojimas transporte neatmetant kitų pakaitinių degalų naudojimo galimybės, įskaitant automobilių suskystintas naftos dujas (SND) ir suspaustas gamtines dujas (SGD), yra vienas iš įrankių, kuriais Bendrija gali sumažinti savo priklausomybę nuo energijos importo ir daryti įtaką transporto kuro rinkai bei energijos tiekimo saugumui vidutinės ir ilgalaikės trukmės laikotarpiais. Tačiau ši aplinkybė jokiu būdu nemažina Bendrijos teisės laikymosi kuro kokybės, transporto priemonių išmetamųjų teršalų ir oro kokybės klausimais svarbos.

(8) Dėl technologinės pažangos dauguma Europos Sąjungoje naudojamų transporto priemonių jau dabar gali naudoti mažo biodegalų santykio mišinį be jokių sunkumų. Naujausi technologiniai patobulinimai leidžia naudoti didesnę biodegalų procentinę dalį mišinyje. Kai kuriose šalyse jau dabar naudojami mišiniai su 10 % ir daugiau biodegalų.

(9) Vieno savininko valdomi transporto parkai sudaro aukštesnės koncentracijos biodegalų naudojimo potencialą. Kai kuriuose miestuose tokie transporto parkai jau dabar yra varomi vienais biodegalais, ir kai kuriais atvejais tai padėjo pagerinti oro kokybę miestų zonose. Todėl valstybės narės turėtų ir toliau skatinti biodegalų naudojimą viešojo transporto priemonėse.

(10) Skatinti naudoti biodegalus transporte – reiškia žengti žingsnį į platesnį biomasės taikymą, o tai leistų ateityje plėsti biodegalų gamybą, tačiau neišstumiant kitų pasirinkimo galimybių, ypač vandenilio galimybės.

(11) Valstybių narių vykdoma tyrimų politika, susijusi su biodegalų naudojimo didinimu, turėtų apimti vandenilio sektorių, skirdama jam reikšmingą vietą, ir skatinti vandenilio pasirinkimą, atsižvelgiant į atitinkamas Bendrijos tyrimų pagrindines programas.

(12) Spaudimo, ekstrakcijos ar su šiais būdais palyginamais kitais technologiniais būdais iš aliejinių augalų išgautas grynas augalinis aliejus, tiek žalias, tiek ir rafinuotas, bet chemiškai nepakeistas, atskirais atvejais taip pat gali būti naudojamas kaip biodegalai, jeigu jis tinka konkrečiam variklio tipui ir nepažeidžia išmetamiesiems teršalams taikytinų reikalavimų.

(13) Naujų rūšių degalai turi atitikti pripažintus techninius standartus, jeigu tampa priimtini platesniam vartotojų ir transporto priemonių gamintojų ratui, t. y. ima skverbtis į rinką. Techniniais standartais taip pat yra grindžiami reikalavimai išmetamiesiems teršalams ir jų monitoringui. Tačiau galiojantys techniniai standartai buvo sudaryti daugiausia iš tradicinio iškastinio kuro išgautiems degalams, todėl gali kilti sunkumų taikant šiuos standartus naujoms degalų rūšims. Komisija ir standartizacijos įstaigos turi stebėti standartų raidą, veikliai juos keisti ir tobulinti, ypač atsižvelgdamos į jų kintamumo savybę, kad būtų diegiamos naujos degalų rūšys, bet nepažeidžiami ekologiniai eksploatacijos reikalavimai.

(14) Naudojant bioetanolį ir biodyzeliną transporto priemonėse, gryną arba mišinyje su kitais degalais, būtina laikytis kokybės standartų, nustatytų optimaliam variklių darbui užtikrinti. Pažymėtina, kad naudojant biodyzeliną dyzeliniuose varikliuose, kai pasirenkama esterifikacija kaip technologinio perdirbimo galimybė, galėtų būti taikomas Europos standartizacijos komiteto (CEN) standartas prEN 14214 dėl riebiųjų rūgščių metilo esterių (FAME). Todėl CEN turėtų nustatyti atitinkamus standartus kitiems transporto biodegalų produktams Europos Sąjungoje.

(15) Biodegalų naudojimo skatinimas laikantis darnios žemės ūkio ir miškininkystės plėtros praktikos, apibrėžtos bendros žemės ūkio politikos nuostatomis, galėtų sukurti naujų darnios kaimo plėtros galimybių vis labiau į rinką kreipiamoje bendroje žemės ūkio politikoje, kuri vis labiau pritaikoma prie Europos rinkos ir siekių sukurti klestintį gyvenimą kaime bei daugiafunkcinį žemės ūkį, ir

▼B

galėtų atverti naują rinką inovaciniams žemės ūkio produktams, turint mintyje ir dabartines, ir būsimas valstybes nares.

(16) Taryba savo 1998 m. birželio 8 d. rezoliucijoje ([1]) pritarė Komisijos atsinaujinančiųjų energijos šaltinių strategijai ir veiksmų planui ir paprašė parengti konkrečias priemones biodegalų sektoriui.

(17) Komisijos Žaliojoje knygoje „Europos saugaus energijos tiekimo strategija“ yra iškeltas tikslas kelių transporto sektoriuje iki 2020 metų 20 % tradicinių degalų pakeisti pakaitiniais degalais.

(18) Pakaitiniai degalai galės įsitvirtinti rinkoje tik būdami plačiai prieinami ir konkurencingi.

(19) Europos Parlamentas savo 1998 m. birželio 18 d. rezoliucijoje ([2]) pareikalavo per 5 metus padidinti biodegalų rinkos dalį iki 2 % įgyvendinant paketą priemonių, apimančių mokesčių lengvatas, finansinę pagalbą perdirbimo pramonei ir privalomo biodegalų procento įvedimą naftos produktų bendrovėms.

(20) Optimalus būdas biodegalų rinkos daliai nacionalinėse ir Bendrijos rinkose padidinti priklauso nuo išteklių ir žaliavų prieinamumo, nuo biodegalų naudojimo skatinimo bei mokesčių politikos nacionaliniu ir Bendrijos mastu ir nuo tinkamo visų įtakos turinčių subjektų bei suinteresuotų šalių bendradarbiavimo.

(21) Nacionalinė biodegalų naudojimo skatinimo politika neturėtų krypti į kuro rūšių laisvo judėjimo uždraudimą, jei šis judėjimas tenkina suderintus aplinkosauginius reikalavimus, kaip nustatyta Bendrijos teisės aktuose.

(22) Biodegalų gamybos ir naudojimo skatinimas galėtų sumažinti priklausomybę nuo energijos importo ir šiltnamio dujų išmetimą. Be to, biodegalus, tiek grynus, tiek ir mišinio pavidalu, iš principo galima naudoti dabartinėse motorinėse transporto priemonėse pasinaudojant esama motorinio transporto degalų skirstymo sistema. Biodegalų maišymas su iškastinės kilmės degalais galėtų padėti sumažinti skirstymo sistemos išlaidas Bendrijoje.

(23) Siūlomo veiksmo tikslo, t. y. įdiegti bendrus principus, užtikrinančius mažiausią privalomą biodegalų procentą prekyboje ir skirstyme, neįmanoma iki galo pasiekti pakankamu mastu vienų valstybių narių pastangomis dėl veiksmo aprėpties ribotumo. Todėl daugiau pasiekti galima Bendrijos lygmeniu. Bendrija gali patvirtinti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, išdėstytu Sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame pačiame straipsnyje išdėstytą proporcingumo principą, šioje direktyvoje reglamentuojama ne daugiau nei reikia šiam tikslui pasiekti.

(24) Reikia skatinti tyrimus ir technologinius taikymus biodegalų taikymo darnios pusiausvyros srityje.

(25) Biodegalų naudojimo augimą turėtų lydėti išsamūs jų ekologinio, ekonominio ir socialinio poveikio tyrimai, siekiant nuspręsti, ar patartina didinti biodegalų santykio su tradiciniais degalais dalį.

(26) Reikia numatyti galimybę prie techninės pažangos bei ekologinio poveikio įvertinimo rezultatų, gautų pirmame biodegalų diegimo tarpsnyje, greitai priderinti biodegalų rūšių sąrašą, atsinaujinančiųjų išteklių kiekio procentinę dalį ir biodegalų įvedimo į transporto degalų rinką kalendorinį planą.

(27) Reikia priimti priemones, kurios leistų greitai kurti kokybės standartus automobilių sektoriuje naudotiniems biodegalams, tiek gryniems, tiek ir sudarantiems mišinio su tradiciniais degalais sudedamąją dalį. Nors biologiškai iri atliekų frakcija sudaro potencialų biodegalų gamybos šaltinį, kokybės standarte reikia

([1]) OL C 198, 1998 6 24, p. 1.
([2]) OL C 210, 1998 7 6, p. 215.

▼B

atsižvelgti į galimą atliekų užterštumą, kad būtų išvengta tam tikrų darinių, gadinančių transporto priemones ar didinančių teršalų išmetimą.

(28) Kiekvienoje valstybėje narėje paskatų biodegalams taikymas turi darniai sutikti su tiekimo saugumu, aplinkos apsaugos tikslais bei susijusių politikos krypčių tikslais ir priemonėmis. To siekdamos valstybės narės gali pasirinkti reklamos būdus biodegalų naudojimui skatinti pagal reklamos sąnaudų efektyvumą.

(29) Priemonės, reikalingos šiai direktyvai įgyvendinti, turi būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB ([1]), nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką,

PRIĖMĖ ŠIĄ:

1 straipsnis

Šios direktyvos tikslas yra skatinti naudoti biodegalus ir kitus atsinaujinančiuosius degalus siekiant jais pakeisti transporte naudojamus dyzelinius degalus ir benziną kiekvienoje valstybėje narėje, kad šitaip būtų prisidėta prie tokių tikslų, kaip vykdyti klimato kaitos švelninimo įsipareigojimus, užtikrinti saugų ir nežalingą aplinkai energijos tiekimą ir diegti atsinaujinančiuosius energijos šaltinius.

▼M1

_____

▼B

3 straipsnis

1. a) Valstybės narės užtikrina, kad jų į rinkas būtų išleidžiama minimali biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų santykinė dalis, ir tuo tikslu nustato nacionalinius rodomuosius planinius rodiklius.

b) i) Rekomenduojama vertė šiems rodikliams skaičiuojant pagal energijos kiekio požymį yra 2 % viso transportui naudojamo benzino ir dyzelinių degalų kiekio, tiekiamo į rinką iki 2005 m. gruodžio 31 d.

ii) Rekomenduojama vertė šiems rodikliams, skaičiuojant pagal energijos kiekio požymį, yra 5,75 % viso transportui sunaudojamo benzino ir dyzelinių degalų kiekio, tiekiamo į rinką iki 2010 m. gruodžio 31 d.

▼M1

_____

▼B

4. Imdamosi priemonių, valstybės narės turi atsižvelgti į viešąją nuomonę, susijusią su įvairių rūšių biodegalais ir kitais atsinaujinančiaisiais degalais, bei šių degalų ekologinę pusiausvyrą, ir, skatindamos degalus, gali teikti pirmenybę tiems degalams, kurių ekologinė pusiausvyra yra labai efektyvi pagal sąnaudas, kartu atsižvelgdamos į konkurencingumą ir tiekimo saugumą.

▼M1

_____

([1]) OL C 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

4 straipsnis

1. Kasmet iki liepos 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą:

— apie priemones, kurių ėmėsi, skatindamos naudoti biodegalus ir kitus atsinaujinančiuosius degalus, kad jais pakeistų dyzelinius degalus ar benziną transporto tikslams,

— apie nacionalinius išteklius, paskirstytus biomasei gaminti, kuri skirta energijai kitoms nei transporto reikmėms išgauti, ir

— apie suminius transporto degalų pardavimus ir santykinę dalį biodegalų, tiek grynų, tiek mišinių pavidalu, taip pat kitų atsinaujinančiųjų degalų, išleistų į rinką praėjusiais metais. Jei būtina, valstybės narės praneša apie visas išimtines sąlygas, kuriomis buvo tiekiama nafta ir jos produktai, jeigu tai turėjo įtakos biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų pardavimams.

Įsigaliojus šiai direktyvai, savo pirmoje ataskaitoje valstybės narės nurodo nacionalinių rodomųjų planinių rodiklių lygį pirmajam tarpsniui. 2006 metų ataskaitoje jos pateikia savo nacionalinius rodomuosius planinius rodiklius antrajam tarpsniui.

Šiose ataskaitose motyvuojamas nacionalinių planinių rodiklių nukrypimas nuo 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų rekomenduojamų verčių; motyvai gali būti grindžiami šiomis priežastimis:

a) dėl objektyvių veiksnių, kaip antai ribotas nacionalinis biodegalų gamybos iš biomasės potencialas;

b) dėl išteklių, skirtų gaminti biomasę, kuri naudojama išgauti energiją kitoms nei transporto reikmėms, kiekio, taip pat dėl nacionalinės transporto degalų rinkos konkrečių techninių ir viešosios nuomonės charakteristikų;

c) vadovaujantis nacionalinės politikos kryptimis, atitinkančiomis šios direktyvos tikslus, gana dideli ištekliai buvo paskirstyti kitų transporto degalų, kurie yra atsinaujinančiųjų energijos šaltinių kilmės, gamybai.

2. Vėliausiai iki 2006 m. gruodžio 31 d. ir po to kas dvejus metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai parengia pažangos įvertinimo ataskaitą apie pažangą, pasiektą naudojant biodegalus ir kitus atsinaujinančiuosius degalus valstybėse narėse.

Ataskaita apima mažiausia šiuos dalykus:

a) biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų skatinimo priemonių, kurias taikė valstybės narės, efektyvumą pagal sąnaudas;

b) vis didėjančios biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų procentinės dalies ekonominius aspektus ir poveikį aplinkai;

c) biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų būvio ciklo perspektyvą, siekiant parodyti galimas priemones toliau skatinti tokius degalus, kurie nedaro žalos klimatui ir aplinkai ir turi galimybių tapti konkurencingais ir efektyviais pagal sąnaudas;

d) augalų, iš kurių gaminami biodegalai, auginimo darnią pusiausvyrą, ypač žemės naudojimo, auginimo intensyvumo, sėjomainos ir pesticidų naudojimo klausimais;

e) įvertinamas biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų naudojimas parodant, kuo jie vieni nuo kitų skiriasi poveikiu klimato kaitai ir CO_2 išmetamųjų dujų mažinimui;

f) apžvelgiamos pasirinkimo galimybės tolimesnės ateities laikotarpiu diegti energijos efektyvumo priemones transporte.

Tam tikrais atvejais Komisija, remdamasi ataskaita, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymus dėl planinių rodiklių sistemos, pateiktos 3 straipsnio 1 dalyje, pakeitimo. Jeigu ataskaitoje padaryta išvada, kad rodomųjų planinių rodiklių veikiausiai nepavyks pasiekti

▼B

dėl nepateisinamų ir (arba) atotrūkį nuo naujų mokslo pasiekimų reiškiančių priežasčių, šie pasiūlymai taikomi nacionaliniams planiniams rodikliams, įskaitant ir galimybę nustatyti privalomus rodiklius, bet darant tai tinkama forma.

▼M1

———————

▼B

7 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 dienos, įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

8 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

9 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.